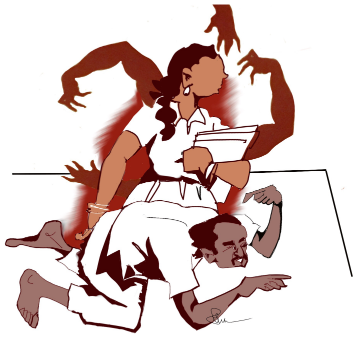

மழை பெய்து வெள்ளம் வந்தால் அதை கடலுக்குள் கொண்டு சேர்ப்பதற்கான வாய்க்கால் எங்கள் ஊரிலே இருந்தது. எங்கள் ஊர் கிராமக்கோட்டுச் சந்தியில் இருந்த மதவின் கீழாக அந்த வெள்ளவாய்க்கால் வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தது. கனமழை பெய்தால் அந்த வெள்ளவாய்க்காலில் வெள்ளம் கரைபுரளும். பலவிதமான பொருட்கள் அந்த வெள்ளத்தில் மிதந்து வரும். கூடைகள், பெட்டிகள், பாய்கள் என்று ஏகப்பட்ட பொருட்களுடன் சிலவேளைகளில் கோழிகள், பாம்புகளைக் கூட அந்த வெள்ள ஓட்டத்தில் காணலாம். கோடைகளில் தண்ணீர் இன்றி வாய்க்கால் காய்ந்திருக்கும். உடைந்த போத்தல் துண்டுகள், கற்கள் என பல குப்பைகள் அங்கே குவிந்திருக்கும்.

வெள்ளவாய்க்காலின் மேலே இருந்த சந்தி மதவை எப்பொழுது பார்த்தாலும் அழுக்காகவே தெரியும். எங்கள் ஊர் இளம் காளையர்கள் அதாவது கட்டுக்குள்ளே அடங்காத காளைகள் ஒரு காலை மடித்து வைத்து மதிலுக்கு முண்டு கொடுத்துக் கொண்டும் மறு காலை நிலத்தில் ஊன்றியும் ஆட்சி செய்யும் பீடம் அது. காலையில் எட்டில் இருந்து ஒன்பது மணிக்கும், பின்னர் மாலை நான்கு மணியில் இருந்தும் அந்த மதவில் காளைகளின் அரச தர்பார் அமர்க்களமாக இருக்கும். ஊரில் இருந்த இரண்டு பிரதான பெண்கள் பாடசாலைகளே அவர்களது அரச தர்பாருக்கான காரணிகள்.

காலையில் பாடசாலை கடைசி பஸ் போனதன் பின்னர் காளையர் கூட்டம் மெதுவாக கிழக்கு நோக்கி சந்தாதோட்டத்திற்கோ, அல்லது மேற்கு நோக்கி கூவிலுக்கோ நகரும். சந்தாதோட்டமும், கூவிலும் கள்ளுக்குப் பேர்போன எங்கள் ஊர் கிராமங்கள்.

மாலை நான்கு மணிக்கு மீண்டும் மதவில் களை கட்டும் காளையர்களின் தர்பார் அவர்களின் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப கால நேரத்தை முடிவு செய்து கொள்ளும். கருத்துக்களில் உடன்பாடு ஏற்படாமல் அவர்களுக்குள் வாக்குவாதங்களுடன் சிலவேளைகளில் அடிதடிகளும் அங்கே இடம் பெறுவதும் உண்டு. என்னதான் வாக்குவாதங்களும், கைகலப்புகளும் அவர்களுக்குள் ஏற்பட்டாலும் அடுத்த நாள் காலையில் எதுவுமே நடக்காத மாதிரி ஒற்றுமையாகவும் சந்தோசமாகவும் மதவில் இருந்து கதைத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். குடிகாரன் பேச்சு மட்டுமல்ல அவர்கள் சண்டையும் 'விடிஞ்சால் போச்சு' என்பதை அங்கே நான் தெரிந்து கொண்ட ஒரு உண்மை.

இந்த காளையர்கள் கூட்டத்தின் முரட்டுக் காளைதான் கனகலிங்கம். அவன்தான் காளையர்களின் தளபதி. திருமணம் ஆனவன். மற்றவர்களின் காசில் குடித்துக் கொண்டும், மனைவி சமைத்துப் போட மாமியார் வீட்டில் இருந்து உண்டி நிரப்பிக் கொண்டும் உருண்டு திரண்டிருப்பான். ஊரில் இருப்பவர்கள் இவனிடம் எட்டியே நின்றிருந்தனர். பசுமாடுகள் கூட பயம் கொண்டு இவனிடம் இருந்து தள்ளியே நடந்தன. இப்படியானவனிடம் அவள் ஏன் மயங்கினாள் என்பதை இன்றுவரை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

அவள் பயெர் கோகிலா. பத்தாவது படித்துக் கொண்டிருந்தாள். ஒரு சீ வல் தொழிலாளியின் மகள். அவளது சமூகத்தில் நான் அறிந்தவகையில் படித்தவர் நாகேந்திரம் மட்டும்தான். அவர், கபொத சதாரணதரத்தில் வற்றிகரமான சித்திகளைப் பற்றுவிட்டு சீ வல் தொழிலையே சயெ்ய ஆரம்பித்தார்.

அன்றயை காலத்தில் கபொத சதாரணதரத்துடனயேே அரச வலேகைகள் சுலபமாக நுளைந்து விடலாம். ஆனால் நாகேந்திரமோ தங்கள் குலத் தொழிலயைே சயெ்து கொண்டிருந்தார். ஒருநாள் அவரிடமே இதைப் பற்றிக் கடேட்டனே். சிரித்துக் கொண்டே சொன்னார், 'அரச வலேலை எண்டாலும் சுத்தி நிக்கிறவயைளுக்கு கூனிக் குறுகி வளைஞ்சு நிக்கோணும். பள்ளிக்கூடத்திலை நான் இருக்கிற வாங்கிலிலை இருக்கவே சங்கடப்படுறாங்கள். வலேலை இடத்தில என்ன மரியாதை தருவாங்கள் என்று யோசிச்சுப் பார்த்தனே்.குலத் தொழிலுக்கே வந்திட்டன். எனக்கு இது பரவாயில்லை"

அன்று இப்படியான ஒரு நிலமை இருந்தும் தனது மகளை படிக்க வைத்துப் பார்க்க கோகிலாவின் தந்தை கனகனுக்கு ஆசை வந்திருக்க வணே்டும். அல்லது படித்து சாதிக்க வணே்டும் என்ற எண்ணம் கோகிலாவுக்கு வந்திருக்க வணே்டும். அவர்களின் அந்த உந்துதல்தான் இன்று கோகிலாவை பத்தாவது வகுப்புவரை கொண்டுவந்து சரேத்திருக்க வணே்டும். கோகிலாவுடன் இணைந்து பாடசாலைக்குச் சலெ்ல மடேட்டுக்குடி விரும்பவில்லை என்றே நினகைகிறனே் அவள் தனியாகத்தான் பாடசாலைக்குச் சலெ்வாள். அதுவே அவளுக்கு பின்னாளில் தொல்லையாகிப் பானேது.

பாடசாலை கடைசி பஸ் பானேன பின் கூவிலுக்கு கள்ளு குடிக்கச் சலெ்லும் காளையர் கூட்டத்தினரின் கண்களில் கோகிலா அடிக்கடி தனியாகத் தனெ்பட, காளையர் கூட்டம் சந்தாதோட்டப் பக்கம் கள்ளுக்குப் பாவேதை விடுத்து கூவிலுக்குப் பாவேதயைே வாடிக்கயைாக்கி விட்டது. கோகிலாவை முன்னவிேட்டு இவர்கள் பின்னாலயேே பாவோர்கள். அவள் மருண்டு அடிக்கடி திரும்பிப் பார்க்க "அவள் என்னைத்தான் பார்க்கிறாள்" என்று காளயைர்களுக்குள் பிரச்சனயைாகிப் பானேது. தலவைனுக்குத்தானே பலம் அதிகம். கனகலிங்கத்துடன் பிரச்சனயைை வளர்த்துக் காெள்ள மற்றவர்கள் விரும்பவில்லை. ஆளாளுக்கு ஒதுங்கிக் கொண்டார்கள். இப்பாெழுது சந்தி மதவில் கனகலிங்கமும் அவனது வலது கயைான சிவாவும்தான் எஞ்சி இருந்தார்கள்.

கூவிலுக்கு பாேகும் பாதயைிலிருந்து வலது பக்கம் திரும்பும் பாதயைில் பானோல் பாடசாலயைின் பின்புற வாசலால் பாடசாலைக்குப் பாயே்விடலாம். ஆனால் கோகிலாவின் பாதை இப்பாெழுது மாறிப் பானேது. அவள் வலது பக்கம் திரும்பாமல் நரேே் பாதயைால் பானோள். அந்தப் பாதயைில்தான் கனகலிங்கம் தனது ஆடசிக்குள் ஒரு பாழடைந்த வீ ட்டை வைத்திருந்தான். அந்த வீ ட்டின் காவலனாக சிவா இருந்தான்.

பாடசாலை பதிவடேடில் கோகிலாவின் வரவு குறைந்து காெண்டு பானேது. இதை பாடசாலை நிர்வாகம் பரிதாகக் கண்டு காெள்ளவில்லை. ஆகவே கனகனுக்கு இந்த விடயத்தை தரிெயப்படுத்த ஆடகளில்லை. ஆனாலும் கனகனுக்கு ஒருநாள் எப்படியோ விடயம் தரிெந்து பாேயிற்று. அதன் பிறகு கோகிலாவுக்கு வீ டசேிறயைானது. காளயைர்களுக்கு இது ஒரு சம்பவம் மட்டுமே. எதுவுமநே்டக்காததைப் பாேல கனகலிங்கமும் சிவாவும் சந்தி மதவில் இருந்து வழமயைான தங்களது வலேகைளதைத் தாெடர்ந்தார்கள். மடேட்டுக்குடி அதனோடு சரேந்து மகிொ குடி, சண்டியர் என பல

கவசங ்கள ் அவர ்களை காத ்து நின ்றன. தங ்களை யாருமே ஏதுவும ் கேட ்க முடியாது,அசைக ்க முடியாது என ்ற அவர ்களின ் இறுமாப ்பு ஒருநாள ் இத ்துப ்போனது.

அன ்று சனிக ்கிழமை. சந ்தி மதவில ் சிவா மட ்டுமே தனியாக அமர ்ந ்திருந ்தான ். மதவின ் எதிர ்த ்திசையில ் இருந ்த நாகலிங ்கம ் தனேீ ர ் கடையின ் முன ்பாக இருந ்த தூணில ் தனது சைக ்கிளை சாத ்தி வைத ்து விட ்டு மடித ்துக ் கட ்டிய சாரத ்துடன ் நாகேந ்திரம ் கைகட ்டி நின ்றார ். அவர ் கனகலிங ்கத ்தைத ்தான ் எதிர ்பார ்த ்து நிற ்கின ்றார ் என ்கிற விடயம ் மதவில ் அமர ்ந ்திருந ்த சிவாவின ் சிற ்றறிவுக ்கு புரியாமல ் போயிற ்று. நேரம ் போனதே தவிர கனகலிங ்கம ் சந ்திக ்கு அன ்று வரவேயில ்லை.

காத ்திருந ்து சலித ்துப ்போன நாகேந ்திரம ், சைக ்கிளை எடுத ்துக ்கொண ்டு போய ் மதவின ் முன ் நிறுத ்தினார ். சைக ்கிளில ் இருந ்தபடியே இடது காலை மதவில ் ஊன ்றி, "சைக ்கிளிலே ஏறு" என ்றார ். சிவா இதை எதிர ்பார ்க ்கவில ்லை. சைக ்கிளின ் முன ் சில ்லு அவனது இடது புறமும ் நாகேந ்திரத ்தின ் கால ் வலது புறமும ் அவனை அசைய விடவில ்லை. போதாதற ்கு நாகேந ்திரம ் தனது மடியில ் சொருகி இருந ்த பாளை சீ வும ் கத ்தி சிவாவுக ்கு மேலும ் பயத ்தை கூட ்டியிருக ்கலாம ். மதவில ் இருந ்து வெள ்ள வாய ்க ்காலுக ்குள ் குதித ்து ஓடிவிடலாம ் என ்ற அவனது எண ்ணத ்தை வாய ்க ்காலில ், வெளியே நீ ட ்டிக ்கொண ்டிருந ்த உடைந ்த போத ்தல ் துண ்டுகள ் தடுத ்திருக ்கும ். அத ்தோடு சேர ்த ்து காலையில ் சில ்வா பேக ்கரியில ் பாண ் வாங ்க வந ்தவர ்களின ் பார ்வைகள ் சந ்தி மதவுப ் பக ்கமாகத ் திரும ்பியிருந ்ததால ் அது தனியாக சண ்டியர ் சிவாவிற ்கு சங ்கடத ்தை அதிகரித ்திருந ்திருக ்கும ். எல ்லாவற ்றையும ் கூட ்டிக ்கழித ்துப ் பார ்த ்திருப ்பான ் போலும ், பேசாமல ் சைக ்கிளில ் ஏறிக ்கொண ்டான ். ஒரு பெண ்ணை ஏற ்றிக ்கொண ்டு செல ்வது போலவே நாகேந ்திரம ் சிவாவை சைக ்கிளில ் வைத ்து சந ்தாதோட ்டம ் பக ்கமாக சைக ்கிளை ஓட ்டிக ் கொண ்டிருந ்தார ். ஆனால ் சைக ்கிள ் பாரில ் இருந ்து கொண ்டு எத ்தனை தெய ்வங ்களை தனக ்கு துணையாக சிவா அழைத ்திருப ்பான ் என ்பது யாருக ்குமே தெரியப ்போவதில ்லை.

அன ்று பிற ்பகல ் இரண ்டு மணியளவில ் வீ தியில ் ஆரவாரம ் கேட ்டது. சந ்தாதோட ்டத ்து ஆண ்கள ் எல ்லாம ் திரண ்டு வந ்து கொண ்டிருந ்தார ்கள ். ஏதோ ஊர ்வலம ் போகிறார ்கள ் என முதலில ் நினைத ்தேன ். கொஞ ்சம ் கூர ்ந ்து பார ்த ்த பொழுதுதான ் தெரிந ்தது ஊர ்வலத ்தின ் முன ்னால ் சிவா வந ்து கொண ்டிருந ்தான ். அவன ் நடந ்து வந ்தான ் என ்று சொல ்வது தவறு. அவன ் தவழ ்ந ்து வந ்தான ் என ்பதே சரியாக இருக ்கும ். ஆளாளுக ்கு முறை வைத ்து அடித ்தார ்கள ், உதைத ்தார ்கள ். "என ்னாலே இதுக ்கு மேலே நடக ்க முடியாது" என ்று சொன ்ன சிவாவின ் மடியை பிடித ்து இழுத ்துக ் கொண ்டு வந ்து கிராமக ்கோட ்டுச ் சந ்தியில ் போட ்டு ஒரு கதகளி ஆடிவிட ்டுப ் போனார ்கள ்.

கட ்டியிருந ்த சாரம ் கிழிந ்து சண ்டியர ் என ்ற சாயம ் அழிந ்து சந ்தி மதவில ் நீ ண ்ட நேரம ் இருந ்த சிவாவை யாருமே கண ்டு கொள ்ளவில ்லை. அந ்த நிகழ ்வுக ்குப ் பிறகு சந ்தி மதவு எதுவித தொந ்தரவும ் இல ்லாது அமைதியாக இருந ்தது. இதுதான ் சரியான சந ்தர ்ப ்பம ் என ்ற நகரசபையும ் மதவுக ்கு வெள ்ளை வர ்ணம ் அடித ்து விட ்டிருந ்தது.

"றோட ்டிலதான ் ஆம ்பிளைகள ் அடிச ்சாங ்கள ். நாகேந ்திரம ் கொண ்டே விட ்டவுடனேயே அங ்கையிருந ்த பொம ்பிளைகளெல ்லாம ் விளக ்குமாறாலை அடிச ்சாளுகள ்" என ்று தனது சகாக ்களுக ்கு சிவா சொன ்னது மெதுவாக வெளியே கசிந ்து கொண ்டிருந ்தது. இது நடந ்தன ் பின ்னர ் கனகலிங ்கத ்தை யாருமே

காணவில்லை. ஊரை விட்டே போய்விட்டான் என்று கதை உலாவியது. ஆனால் பகல் முழுதும் தாய் வீட்டில் அடைந்து கிடந்து விட்டு இரவானதும் தனது மனைவி வீட்டுக்கு கனகலிங்கம் போய் வருவது இரகசியமாகவே இருந்தது.

ஒரு மாதம் போயிருக்கும். ஒரு காலைநேரம், சந்தாதோட்டத்து குப்பை மேட்டில் பலத்த அடிகாயங்களுடன் மயக்கமாகக் கிடந்த கனகலிங்கத்தை அவனது மனைவியும், மச்சானும் சோமசெற் வாடகைக் காரில் மந்திகை ஆஸ்பத்திரிக்கு ஏற்றிக்கொண்டு போனார்கள்.

கிராமக் கோட்டுச் சந்தி மதவு வெயிலில் காய்ந்து, மழையில் நனைந்து அமைதியாக இருந்தது.

(ஒரு உண்மைச் சம்பவம். பெயர்களில் மட்டும் சில மாற்றங்கள்)

- □□□□□□□□□□□□□□□

20.05.2017